

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **M. M.**
bytem XXX
zastoupený advokátem Štěpánem Holubem
sídlem Za Poříčskou bránou 365/21, Praha 8

proti
žalovanému: **Digitální a informační agentura**
sídlem Na Vápence 915/14, Praha 3

o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícím v nezákonném zpřístupnění datové schránky žalobce dne 3. 10. 2024

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Žalobci** se vrací soudní poplatek ve výši 2 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá určení, že došlo dne 3. 10. 2024 k nezákonnému zpřístupnění jeho profesní datové schránky, a v tomto důsledku téhož dne i k nezákonnému doručení datové zprávy ID XXXX. Žalobce uvedl, že se o žalobě dozvěděl až 9. 1. 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

doručením přípisu žalovaného obsahujícího výpis forenzních údajů, z něhož vyplynulo, kdy došlo ke zpřístupnění žalobcovy profesní datové schránky. O uvedený výpis požádal žalobce v návaznosti na doručení usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2, kterým bylo odmítnuto žalobcem podané odvolání ve věci jeho klienta, a to z důvodu opožděného podání odvolání. Žalobce byl totiž přesvědčen, že k doručení opožděným odvoláním napadeného prvostupňového soudního rozhodnutí došlo až 10. 10. 2024, kdy se sám vědomě přihlásil do své profesní datové schránky.

2. Žalovaný ve vyjádření vyjádřil nesouhlas s tím, že začala běžet dvouměsíční subjektivní lhůta dle § 84 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) až 9. 1. 2025, neboť žalobce se o skutečnosti doručení mohl dozvědět ve své profesní datové schránce již od 3. 10. 2024, nejpozději pak 10. 10. 2024, kdy se žalobce sám přihlásil do své profesní datové schránky.
3. Mezi stranami je nesporné, že z technického hlediska došlo v této věci dne 3. 10. 2024 ve 23:13 hod. ke zpřístupnění žalobcovy profesní datové schránky, čímž byla doručena dříve dodaná a do té doby nedoručená písemnost datovou zprávou ID XXXX.
4. Samotné zpřístupnění bylo jednorázovým časově jasně vymezeným aktem, jedná se tudíž o jednorázový zásah s trvajícím důsledkem (tímto důsledkem je stanovení termínu doručení předmětné písemnosti, popř. i dalších písemností, byly-li dodány do profesní datové schránky žalobce). Nelze v této souvislosti hovořit o trvajícím zásahu, žalobce sám ani netvrdí, že by se mělo jednat o zásah trvalý.
5. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu přijal k běhu lhůt u zásahových žalob v usnesení ze dne 22. 1. 2019, č. j. 7 As 155/2015-223 následující právní názor: „*Objektivní lhůta k podání zásahové žaloby (§ 84 odst. 1 věta druhá s. ř. s.) počíná běžet od okamžiku, kdy započalo jednání veřejné správy, tj. odkdy se objektivně mohly účinky jednání projevit v žalobcově právní sféře. Oproti tomu subjektivní lhůta k podání této žaloby (§ 84 odst. 1 věta první s. ř. s.) počíná běžet okamžikem, kdy se do sféry žalobce dostanou takové informace, na jejichž základě mohl seznat, v čem jednání veřejné správy, jež má být nezákonným zásahem, spočívá a že je zaměřeno proti němu. Povědomost o protiprávnosti, tedy znalost práva, není v tomto kontextu podstatná.*“. Rozšířený senát tímto navázal na dřívější závěr vyřčený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160 [bod 59]: „*Včasnost žaloby je jednou ze vstupních („procesních“) podmínek její věcné projednatelnosti. Krajský soud je povinen zkoumat z úřední povinnosti včasnost žaloby, a pokud zjistí, že žaloba je opožděná, je povinen ji odmítnout. Již z toho je zřejmé, že posouzení včasnosti žaloby musí být opřeno o objektivní skutkové okolnosti. Jinak řečeno, bylo by jen obtížně představitelné, aby zejména objektivní žalobní lhůta mohla být ve vztahu k témuž jednání veřejné správy u různých žalobců, vůči nimž toto jednání mířilo, posuzována odlišně. Právě užitý pojem došlo, vyjadřuje jeden časový moment nezávislý na vůli toho či onoho žalobce, jde-li o situaci, kdy bylo jedním aktem zasaženo zároveň více osob. Ani subjektivní lhůta však nemůže spočívat jen na přesvědčení žalobce, odrážejícím se v jeho žalobním tvrzení, že se o rozhodných okolnostech dozvěděl v určitý okamžik, nýbrž na objektivním zjištění, které rozhodné okolnosti to jsou a kdy se dostaly do sféry žalobce.*“. Uvedený rozsudek byl posléze zrušen nálezem Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, ovšem z jiného důvodu (v uvedené věci se jednalo bylo sporné, zda se jednalo o trvalý zásah, či zásah jednorázový s trvajícím důsledkem). Shora uvedené závěry jinak

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

zrušeného rozsudku č. j. 7 As 155/2015-160 proto jsou v této věci aplikovatelné, ostatně sám Nejvyšší správní soud je bez ohledu na citovaný nálezn Ústavního soudu konstantně aplikuje.

6. Z výše uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že subjektivní lhůta pro podání zásahové žaloby dle § 84 odst. 1 věty první s. ř. s. začíná běžet okamžikem, kdy se dostanou do sféry adresáta zásahu informace, na jejichž základě lze seznat, že došlo k zásahu veřejné správy, který má být nezákonný. Pro běh subjektivní lhůty proto je rozhodný objektivní okamžik, kdy se informace dostala do sféry adresáta zásahu, ne subjektivní moment, kdy se s danou informací adresát zásahu skutečně seznámil. Opačná interpretace by znamenala, že by bylo možné operovat s během subjektivní lhůty kupř. tím, že by adresát zásahu účelově neotevřel doručenou dopisní obálku, která byla dříve doručena do jeho poštovní schránky, a tedy se neseznámil s určitou písemností obsahující informace rozhodné pro přijetí závěru, že došlo k zásahu veřejné správy, který má být nezákonný. To by ovšem byl absurdní závěr.
7. Žalobce spojuje okamžik zahájení běhu subjektivní lhůty dle § 84 odst. 1 věty první s. ř. s. s momentem, kdy se subjektivně přesvědčil o tom, že došlo ke zpřístupnění jeho datové schránky, resp. k doručení předmětné datové zprávy, již 3. 10. 2024, a nikoli až 10. 10. 2024. Tento závěr je ovšem v kontextu výše uvedené judikatury nesprávný. Ve sféře žalobce totiž byla informace o tom, že došlo k doručení datové zprávy ID XXXX již od okamžiku jejího doručení, tj. od 3. 10. 2024, 23:13 hod. Od tohoto okamžiku si mohl žalobce kdykoliv ze své profesní schránky stáhnout doručenku uvedené datové zprávy (žalobce ostatně uvedenou doručenku přiložil k podané žalobě). Nelze proto tvrdit, že informace o uskutečnění zásahu (tj. zpřístupnění datové schránky) byla žalobcem objektivně zjistitelná až ode dne 9. 1. 2025. Že tak žalobce sám neučinil a subjektivně se seznámil s termínem doručení až ze souvisejícího usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2, není pro běh subjektivní lhůty rozhodné.
8. Subjektivní lhůta dle § 84 odst. 1 věty první s. ř. s. proto běžela od 3. 10. 2024 do 3. 12. 2024. Žalobce přitom podal žalobu až 28. 2. 2025. Na základě uvedeného proto soud žalobu jako opožděnou odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
9. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť byla žaloba odmítnuta.
10. O vrácení soudního poplatku rozhodl soud podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Soudní poplatek ve výši 2 000 Kč bude žalobci vrácen v souladu s § 10a zákona o soudních poplatcích z účtu zdejšího soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení do rukou jeho zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pokud jde o výrok III. tohoto rozhodnutí, platí, že proti usnesením ve věcech poplatků vydaným soudy ve správním soudnictví není odvolání přípustné (§ 13 odst. 1 a § 14 zákona o soudních poplatcích).

Praha 30. května 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.